

KÖNYVEK LEÍRÁSI ÉS BESOROLÁSI SZABVÁNYAINAK ALKALMAZÁSA A BME KÖZPONTI KÖNYVTÁRÁBAN

Megoldások és ötletek

KÖRMENDY EDIT

Az új szabványcsalád megjelenése óta a feldolgozó könyvtárosok egymás munkája iránti érdeklődése jelentősen megnövekedett. Ez érthető, hiszen a szabványok alkalmazására való áttérés, főleg a nagykönyvtárakban nem pusztán az új szabványok „szó szerinti” átvételét jelenti, hanem egy sor olyan alkalmazási problémát is felvet, amelyekre egyetlen szabvány sem ad választ, és amelyeket az egyes könyvtáraknak önmaguknak kell megoldaniuk.

A szabványok bevezetésére készülő könyvtárak feldolgozást végző munkatársai e kérdéseknek a megoldására ötleteket leginkább egymás munkamódszereinek megismeréséből, az egymással folytatott megbeszélésekből meríthetnek.

E gondolatok jegyében adjuk közre a könyvtárunkban kidolgozott szabványalkalmazási ötleteinket, illetve immár másfél éves gyakorlatunk során szerzett tapasztalatainkat, amelyek a mi körülményeink között – de talán mások számára is – hasznosíthatóknak látszanak. Örömrökre szolgálna, ha kollégáink akár jóváhagyólag, akár bírálólag válaszolnának a közreadottakra. Tudatában vagyunk ugyanis annak, hogy hosszú távon felelősek vagyunk könyvtárunk szolgáltatásaiért, ezért elsőrangú követelménynek tartjuk döntéseink szembesítését a szakmai közvéleménnyel.

A bevezetést* többéves előkészítő munka előzte meg, amelyről és a vele kapcsolatos alapvető változásokról a *Műszaki Egyetemi Könyvtáros* 22. évfolyama 1985. 1. számában már beszámoltunk.

Jelen cikkünkben azokra a leírási és katalógusszerkesztési elvi és gyakorlati kérdésekre összpontosítottuk figyelmünket, amelyek megoldása számunkra a legfontosabbnak látszottak.

A leírások

Könyvtárunkban évi 7500–8000 kötet könyvről készítünk leírást. Állományunk összetétele sokrétű. A karok szorosan vett profilján túl a képzőművészeti, közgazdasági, ismeretterjesztő, szépirodalmi stb. művek is nagy számban megtalálhatók benne.

Az új szabványok szerinti leírások elkészítéséhez szükségesnek bizonyult egy *házi szabályzat* kidolgozása, amely még a bevezetés előtt, 1984-ben elkészült.

Kidolgozásakor egyik fontos alkalmazási szempontunk a leírás egyszerűsítése, le rövidítése volt. Könyvtárunknak a régi, MSZ 3424/60 szabvány alapján készített leírásai – a közölt adatok körét tekintve – inkább teljesnek, mint egyszerűsítettnek mondhatók,

* A BME Központi Könyvtára 1985. január 1-jével tért át az új szabványok alkalmazására a könyvek feldolgozásában.

és ezt a gyakorlatot 1985-től is folytatni kívántuk. A leírások terjedelme a besorolási adatokkal növekedett, s emiatt kénytelenek voltunk a közölt adatok körét korábbi gyakorlatunkhoz képest is csökkenteni – természetesen lehetőleg a szabvány nyújtotta engedményeken belül. Leírásaink hossza – elsősorban a hagyományos sokszorosítási mód miatt – így is jelentősen megnövekedett, a katalógustételek legnagyobb része 2 lapos, de nem ritka a 3, néha a 4–5 lapos felvétel sem. A nemrég beszerzett UBIX CP–2 katalóguskarton-sokszorosítógépünk sokat javít ezen a helyzeten, hiszen a korábbi, laponként legfeljebb 8 sornyi szöveg helyett 11 sornyit tudunk egy katalóguskartonra elhelyezni és szélességében is jobban ki tudjuk használni a karton felületét.

Hogyan egyszerűsítettünk?

Az egykötetes könyvek leírása

Az 1. adatscsoportban a címeznél semmiféle rövidítést, egyszerűsítést nem alkalmazunk, a címet és az alcímet szó szerint és betűhíven közöljük. A szövegelhagyás jelölésével végzett rövidítésre legfeljebb az *egyéb címadatok* esetében kerül sor.

Például:

Dopušeno Ministerstvom vysšego i srednego special'nogo obrazovaniâ SSSR v kačestve učebnika dlâ studentov fizičeskih special'nostej universitetov

helyett:

Dopušeno . . . v kačestve učebnika dlâ . . . universitetov

Bizonyos típusú egyéb címadatot (pl. kézirat) egyszerűen elhagyunk leírásainkból.

A szerzőségi adatok esetében azonban jelentősen *szelektálunk*, elsősorban a *közreműködőkből*. A szerzők nevét minden esetben feltüntetjük, kivéve ha a háromnál több szerző nevét a címoldal verzóján közlik, a címoldalon pedig a szerkesztő neve szerepel.

Például:

. . . / szerkesztette Martin F. Wolters ; [írta Dieter Fahry et al.]. –

helyett:

. . . / szerk. Martin F. Wolters. –

A közreműködőknél ugyancsak előnyt élvez a címoldal, tehát ha ott szerepel a szerkesztő, az átdolgozó, a közreműködő neve, akkor általában közöljük, kivéve a fordítót, akit jelenlegi gyakorlatunkban mindig elhagyunk, még szépirodalmi művek esetében is, miután ezek nem tartoznak fő gyűjtőkörünkbe.

A közreműködőkre vonatkozó szelekció általában nagyobb a nem fő gyűjtőkörünkbe tartozó műveknél.

Például:

Tanulmány az emberi megismerés alapelveiről és más írások / George Berkeley ; [a bevezetést írta és a kötetet jegyzetekkel ellátta Faragó Szabó István] ; [válogatta

Altrichter Ferenc] ; [a szöveget fordította Faragó Szabó István, Fehér Márta, Vámosi Pál]. – . . .

helyett:

Tanulmány az emberi megismerés alapelveiről és más írások / George Berkeley. – . . .

Az illusztrátor és fotóművész nevét csak abban az esetben tüntetjük fel, ha valóban jelentős szerepe van egy mű, pl. egy fotóalbum létrejöttében.

Például:

Grúzia : Kincsek, várak, kolostorok / fényképezte Gink Károly ; a szöveget írta Cs. Tompos Erzsébet. – . . .

de például:

Európai miniállamok : Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino, Vatikán / Kis Csaba ; [a fényképeket Bányai Ágoston et al. készítették] ; [a rajzokat és a grafikus térképeket Biczó Tamás rajzolta]. – . . .

helyett:

Európai miniállamok : Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino, Vatikán / Kis Csaba. – . . .

A címdalon közölt egyéb – megítélésünk szerint nem fontos – szerzőségi adatot, például egy rövid előszó írójának nevét, minden esetben elhagyjuk.

A szerzőségi adatokban – az adatelhagyás jelölése nélkül – nem tüntetjük fel a tudományos fokozatokat és a különféle funkciójú szerzők esetleg jelzett működési területét.

Párhuzamos adatok előfordulása esetén a szerzőségi közlést csak egy nyelven, lehetőleg a főcím nyelvében közöljük, a párhuzamos címek felsorolása után.

Például:

Angol – magyar Szótár / Ország László = English Hungarian dictionary / Ország L. – . . .

helyett:

Angol – magyar szótár = English – Hungarian dictionary / Ország László. – . . .

Testületi szerzőt csak akkor közlünk, ha egyértelműen megállapítható, hogy szerzői vagy fontos közreadói funkciót tölt be a kiadvány megjelenésében, és elsősorban akkor, ha a címdal közli a testület nevét.

Például:

Kipenie i kondensaciâ : Sbornik naučnyh trudov / [otv. red. I. N. Il'in] ; [izd.] Rižskij politehničeskij institut im. A. Â. Pel'se. – . . .

Eltekintünk azonban pl. az orosz nyelvű kiadványoknál a címdalon igen gyakran feltüntetett „Akademiâ nauk SSSR” vagy valamelyik minisztérium pl. „Ministerstvo vyššego i srednego special'nogo obrazovaniâ” közlésétől, amennyiben a címdal vagy a címdal verzőja a szerző(k), illetve szerkesztő(k) nevét feltünteti. Ha a mű hivatalos

kiadó gondozásában jelent meg, még a 3. adatszoportban sem írjuk le kiadóként ezeknek a testületeknek a nevét.

A szerzőségi funkciót jelölő kifejezéseket minden esetben rövidítjük (ha van szabványos rövidítésük), a kifejezések lényegtelen elemeit pedig – a szövegelhagyás szabványos jelölésével – elhagyjuk.

A 2. adatszoportban csak a szabvány által is megengedett rövidítéseket, egyszerűsítéseket alkalmazzuk.

Például a könyvön:

Második, teljesen átdolgozott és bővített kiadás
a leírásban:
. – 2. átd., bőv. kiad. –

A 3. adatszoportban a megjelenési adatoknál úgy egyszerűsítünk, hogy több megjelenési hely vagy több kiadó esetében mindig csak az elsőt vagy a tipográfiaiilag kiemeltet tüntetjük fel – ahogyan erre a szabvány is lehetőséget ad.

Például a könyvön:

Berlin, Heidelberg, New York
a leírásban:
. – Berlin [etc.] :

vagy a könyvön:

Budapest, Szépirodalmi Könyvkiadó, Magvető Könyvkiadó
a leírásban:
Bp.: Szépirod. Kvk. [etc.]

Ha azonban több kiadó több székhellyel publikál, ezt mindig jelezzük.

Például:

Bp.: Szépirod. Kvk. ; Uzsgorod : Kárpáti K.

A 4. adatszoport, a terjedelem adataimeinél eltekintünk az illusztrációk típusának megnevezésétől.

Például:

XX, 294 p.: ill., ábrák, grafikonok

helyett:

XX, 294 p. ill.

Az 5. adatszoportban a sorozatok nevét mindig feltüntetjük a leírásban. Ha a sorozatnak párhuzamos címe is van, azt csak a sorozati főlapra írjuk fel. A sorozatok alcímét a leírásban csak akkor tükröztetjük, ha a főcím semmitmondó, ellenkező esetben csak a sorozati főlapon tüntetjük fel.

Például a leírásban:

. – (Mechanical engineering ; 42.)

a sorozati főlapon: Mechanical engineering : A series of textbooks and reference books

A 7. adatsoport adatai közül csak az ISBN számot írjuk fel, és több ISBN szám esetén csak azt, amelyik az állományunkban lévő kötetre vonatkozik.

A többkötetes művek leírása

Az új leírási szabványok bevezetésekor úgy döntöttünk, hogy a korábbi gyakorlatól eltérően, a többkötetes művekről ún. többlépcsős leírást készítünk, mégpedig a kötet-címesekek esetében mindig monografikus felvételt, a kötet cím nélküliek esetében – attól függően, hogy egyszerre, vagy külön-külön érkeznek be a kötetek – monografikus vagy összefoglaló szintű leírást.

A többkötetes, főleg az alkötetekre bomló többkötetes művekről készült leírások azonban rendkívül hosszúak. Utóbbiak állományunkban elsősorban a vegyészeti szak-könyvek között gyakoriak.

Például:

LANDOLT, Hans – BÖRNSTEIN, Richard

Zahlenwerte und Funktionen aus Naturwissenschaften und Technik = Numerical data and functional relationships in science and technology / [Begr.] Landolt – Börnstein. – Neue Serie / Gesamthrg. K.–H. Hellwege, O. Madelung. – Berlin [etc.] : Springer, 1961- . – 1- db ; 28 cm

3. Gruppe, Kristall- und Festkörperphysik

10. Bd., Strukturdaten organischer Kristalle : Ergänzung zu Band III/5 / G. Schudt-Weitz, I. Strell

a. Teilbd., C . . . C₁₅ / Hrg. K.–H. Hellwege und A. M. Hellwege. – 1985. – XIX, 634 p.

Bibliogr.: p. 570–634. – ISBN 3–540–07834–7

1. Hellwege, Karl-Heinz 2. Madelung, Otfried 3. Schudt-Weitz, Gerda 4. Strell, I. 5. Hellwege, Anne Marie

Hogy elkerüljük a 4–5 lapos katalógustételeket, ún. *folytatólapok* készítésével próbálkoztunk: az elsőként beérkező többkötetes műről teljes leírást készítünk, ugyanannak a műnek a következő kötetéről pedig már csak a folytatólapot. A folytatólap a közös adatok közül csak azokat tartalmazza, amelyek feltétlenül szükségesek az azonosításhoz, részletesen feltünteteti viszont a kötetadatokat.

Például az elsőként beérkezett kötet felvétele:

Beinsteins Handbuch der organischen Chemie /hrsg. von Beilstein-Institut für Literatur der Organischen Chemie, Frankfurt am Main. – 4. Aufl. – Berlin [etc.] : Springer, 1918- . – 1- db ; 25 cm

3–4. Ergwerk., Literatur von 1930 bis 1959 umfassend / bearb. von Reiner Luchenbach

27. Bd. 12. T. – 1985. – p. X, 8425–9303.

Bibliogr. több helyütt. – ISBN 3–540–13943–5

az első követően beérkezett kötet felvétele:

Beilsteins Handbuch der organischen Chemie / . . . – 4. Aufl. – . . .

3–4. Ergwerk. . . .

27. Bd. 13. T. – 1985. – p. X, 9307–10084.

Bibliogr. több helyütt. – ISBN 3–540–15168–0

Valamennyi többkötetes műről hasonlóképpen készülnek a folytatólapok, és ezzel időt, energiát és anyagot takarítunk meg.

Például:

Magyarország megyéi / [szerk. Gyenes László]. – [Bp.] : Kossuth, 1982– . – 1–db ; 19 cm

ISBN 963 09 2146 4

[9.], Komárom / [összeáll. Gergely György]. – 1985. – 204 p., [32] t.

ISBN 963 09 2565 6

a folytatólap pedig csak ennyi:

Magyarország megyéi / . . .

[10.], Fejér / [összeáll. Sudár Iván]. – 1985. – 162 p., [32] t.

ISBN 963 09 2575 3

A folytatólap alkalmazása azonban egy sor problémát is felvetett. Az egyik legnagyobb időleges hibalehetőség az, hogy a többkötetes művek nem mindig növekvő kötet-szám szerint érkeznek feldolgozásra. Így előfordult, hogy a katalógusban a korábban elkészített teljesen felvétel folytatólap előzte meg. Ugyancsak a katalógus hiányosságát eredményezi az is, hogy a közös besorolási adatok csak az elsőként elkészített, teljes leírásokon szerepelnek, míg a folytatólapokon csak a kötetadatokra vonatkozó besorolási adatok feltüntetésére kerül sor. E hibának a kiküszöbölésére kétféle megoldás kínálkozik:

- a. a folytatólapokon megismételni a teljes leírásra vonatkozó összes besorolási adatot,
- b. a teljes leírásnak a közös adatokra vonatkozó melléktételei *után* a főtételeire vonatkozó utalót elhelyezni.

Példa a kétféle megoldásra egy korábban közölt teljes leírás alapján:

a) LANDOLT, Hans – BÖRNSTEIN, Richard

Zahlenwerte und Funktionen aus Naturwissenschaften und Technik = ... – Neue Serie / . . .

3. Gruppe, . . .

10. Bd., . . .

a Teilbd., C . . . C₁₅ / Hrsg. K.–H. Hellwege und A. M. Hellwege. – 1985. – XIX, 634 p.

Bibliogr.: p. 570–634. – ISBN 3–540–07834–7

1. Hellwege, Karl-Heinz 2. Madelung, Otfried 3. Schudt-Weinz, Gerda 4. Strell, I. 5. Hellwege, Anne Marie

b) pl. Madelung, Otfried nevéhez beosztott melléktétel után utaló a következő szöveggel:

A mű további köteteit ld.

LANDOLT, Hans – BÖRNSTEIN, Richard

Zahlenwerte und Funktionen aus Naturwissenschaften und Technik . . .

Nagyon fontos, hogy a folytatólapok készítésekor az azonosításhoz szükséges közös adatok körét gondosan válasszuk meg, és minden egyes kiadványnál külön-külön bíráljuk el, mely adatok kellenek a mindenkori pontos azonosításhoz.

A folytatólapokkal kapcsolatos, fent említett problémák kiküszöbölésével most foglalkozunk. Reméljük, sikerül, hiszen az így elkészült rövidebb leírások nagyon sok előnyt jelentenek mind a címleírók, mind a katalógus számára.

Besorolási adatok

A besorolási adatok közlésmódjáról úgy döntöttünk, hogy ha a szerzők (egyéni és testületi szerző egyaránt) száma nem haladja meg a hármat, a leírás fölé írjuk. Minden egyéb közreműködői besorolási adatot a „talpban” közlünk. Ugyancsak kiemelve közöljük az egységesített címet is.

Például:

HORVÁTH Márton – BILITZKY László – HÜTTNER Jenő

Az ózon (angol)

Ozone / M. Horváth, L. Bilitzky and J. Hüttner. — . . .

Mint példánkban is kitűnik, a szerzők nevét besorolási adatként teljes formájában igyekszünk közölni.

A személynevek után általában nem közlünk kiegészítő adatokat, amint ez példánkban is látható. Ennek az az oka, hogy a betűrendezés során nem kívánunk különbséget tenni a szerzői és a közreműködői funkciói között. Kiegészítő adatként a születés és halálozás időpontját csak az ún. róla szóló irodalomnál adjuk meg, de ezt is csak képzőművészek és világhírű műszaki és természettudományos személyek neve után.

Például:

KERNÁCS Gabriella

Melocco Miklós / a tanulmányt írta, a dokumentumokat és a képeket vál. Kernács Gabriella. — . . .

1. Melocco Miklós (1935)

A besorolási adatokat aláhúzással emeljük ki, a „kifejelt” szerzők nevét tipográfiai-
lag is megkülönböztetjük. A személy és testületi neveket, ha a leírás testében egységesített formában szerepelnek, ott húzzuk alá, és nem ismétljük meg besorolási adatként. Ez a megoldás leggyakrabban természetesen a magyar nyelvű kiadványoknál fordul elő.

A személynevek besorolási adatként való közlése általában nem okoz problémát, legfeljebb csak az, hogy a teljes névalakot nem tudjuk minden esetben megállapítani.

Annál nehezebb a testületi nevek egységesített alakjának megállapítása bizonyos típusú — főleg az alá, fölé vagy a többszörösen alárendelt testületi neveknél. A magyar testületi neveket viszonylag könnyű felderíteni, a külföldi testületi neveknél azonban néha teljesen tanácstalanok vagyunk, bár segédkönyvtári anyagunk elég nagy.

Az ideiglenes testületnek számító *konferenciák* egységes feldolgozása is gyakran okoz problémát. E téren a következő gyakorlatot alakítottuk ki:

1. ha egy konferencia anyagát tartalmazó kötetnek nincs külön kötetcíme, a konferencia nevét „kifejelve” adjuk meg.

Például:

International conference on numerical methods in fluid dynamics (9.) (1984) (Saclay)

Ninth international conference on numerical methods in fluid dynamics / . . .

2. ha önálló kötetcímmel jelenik meg a konferencia anyaga, a konferencia nevét egységesített formában a „talpban” adjuk meg.

Például:

Quark matter '84 : Proceedings of the fourth international conference on ultra-relativistic nucleus-nucleus collisions : Helsinki, Finland, June 17–21, 1984 / . . .

a besorolási adat:

International conference on ultra-relativistic nucleus-nucleus collision (4.) (1984) (Helsinki)

3. ha a konferenciáról nem tudjuk kideríteni, hogy rendszeresen ülésezik-e, nevét nem adjuk meg besorolási adatként, de konferencia-katalógusunkba besoroljuk a konferencia megtartásának ideje és helye szerint. Ezért

a) ha általában az alcímben szerepel a rendezvény helye és időpontja, ezeket aláhúzással jelöljük

Például:

Stochastic differential systems: Filtering and control : Proceedings of the IFIP-WG 7/1 working conference : Marseille-Luminy, France, March 12–17, 1984 / . . .

b) ha az első adatsorozatban egyáltalán nem, vagy nem egységes névformában találhatóak ezek az adatok, a megjegyzések között írja fel és húzzuk alá, így:

Például:

. – A kongresszus helye és időpontja : Santa Barbara, Calif., 1984. –

Nehézséget okoz többek között a konferenciák egységesített nevének megállapítása,

akkor,

- ha a kötet két-, esetleg háromféle néven említi a rendezvényt,
- ha nem tudjuk egyértelműen eldönteni, hogy a rövid vagy a teljes névalak legyen az egységesített név,
- ha a kötetből egyáltalán nem derül ki, hogy hol tartották a konferenciát stb.

A katalógus szerkesztése

Az új leíró (betűrendes) katalógus

Könyvtárunk az új szabványcsalád bevezetésével lezárta leíró, betűrendes katalógusát és az 1985-től megjelent művek számára új katalógust nyitott.

A katalógusban való tájékozódás megkönnyítése volt akkor a célunk, amikor úgy határoztunk, hogy korábbi gyakorlatunkkal ellentétben, ebbe a katalógusba osztjuk be sorozatainkat is.

Az új katalógus elég sokoldalú feltárását nyújtja állományunknak. A szerzők, a leírásokban szereplő közreműködők, közreadók nevén túl, minden mű a címénél is megtalálható, a fordított művek esetében az eredeti címhez vagy a szerző/eredeti címhez is kerül cédula. A katalógust használó kollegáink véleménye szerint ez a többoldalú feltárás megkönnyíti a keresést. Olvasóink körében mindeddig semmiféle felmérést, közvéleménykutatást nem végeztünk, hiszen az új módszer szerint feldolgozott állomány cédulaanyaga kevés, így értékelhető tapasztalatunk csak később lesz.

Kapcsolat a régi és az új katalógusok között

Olvasóink érdekében is rendkívül fontosnak tartjuk, hogy a régi és az új katalógusok között kapcsolatot teremtsünk.

A teljesség igénye nélkül néhány, nagyrészt már alkalmazott elképzelésünket szeretnénk ismertetni.

A *többkötetes művek* esetében, ha pl. az első öt kötet a régi katalógusban szerepel és a 6. kötetéről készített leírás már az új katalógusba került, bélyegzőt használunk a következő feliratokkal:

Ld. még az 1984. év utáni katalógusban, illetve

Ld. még az 1985. év előtti katalógusban.

A feliratot mindig a főtételekre bélyegezzük. A szöveg pontosságával kapcsolatban vannak fenntartásaink, de megtervezésekor arra törekedtünk, hogy minél kisebb helyet foglaljon el a katalóguskartonon.

Utalót kívánunk elhelyezni a *sorozatok* esetében is, miután sorozataink most két katalógusban található meg. A régi, külön sorozati katalógusba kerülő utaló szövege a következő:

A sorozat 1985-től megjelent köteteit ld. az új, 1985-től induló betűrendes katalógusban

Ezek az utalók attól függően, hogy számozott vagy számozatlan sorozatokról van-e szó, a sorozati főlap vagy a legutolsó sorozati lap mögé kerülnek.

Az új betűrendes leíró katalógusba szintén utaló kerül, de itt minden esetben a főlap mögé. Szövege a következő:

A sorozat 1985 előtt megjelent köteteit ld. a sorozati katalógusban.

Ugyancsak utaló elhelyezésére gondoltunk azokban az esetekben, amikor a régi gyakorlatunk szerinti gyűjteménycímek az új leírás szerint sorozati címeknek minősülnek.

Például a régi felvétel:

MSZ szabványgyűjtemények. 30. Korrózióvédelem. Fémbevonatok és bevonatrendszerek. [Kiadja a] Magyar Szabványügyi Hivatal. . . .

az új felvétel:

Falazó- és tetőfedő elemek / [összeáll. Mogyorósi Sándor] ; [kiad. a] Magyar Szabványügyi Hivatal. — . . .

(MSZ szabványgyűjtemények, ISSN 0324–2250 ; 2.)

Az utaló szövege a következő:

Az 1985-től megjelent köteteket ld. sorozatként az új, 1985-től induló betűrendes katalógusban

Az eddigiekben ismertetett gyakorlatunkat és néhány ötletünket tapasztalatcsere céljából adtuk közre. Feltételezzük, hogy a miénknél sokkal szerencsésebb megoldások is vannak, amelyekről mi is szívesen olvassunk. Ezért bármilyen hasznos tanácsot, ötletet, sőt bírálatot is köszönettel fogadunk, és mi is szívesen állunk kollegáink rendelkezésére abban, hogy eddigi tapasztalatainkat személyes találkozás alkalmával is átadjuk.

Összegzésként szeretnénk megemlíteni, hogy minden előkészítő munka ellenére, a másfél éve történt átállás óta házi szabályzatunk állandó kiegészítésre, pontosításra szorult. Most vált szükségessé az egyre nagyobb ütemben gyarapodó új katalógusunk átnézése, a kezdeti hibák, bizonytalanságok korrigálása, a katalógusszerkesztési házi szabályzat részletes kidolgozása. A fentiekben jelzett problémáink csak töredékét jelentik a mindennapi munka során jelentkező megoldandó kérdéseknek. Úgy érezzük, hogy az új szabványok bevezetése még néhány éven keresztül kemény munkát kíván meg a feldolgozó könyvtárosoktól és sok türelmet olvasóinktól.

A cím változik

Mr. Smith most fizeti meg az árát, hogy egész életében hanyagul katalogizálta a folyóiratokat! (Az American Libraries 1986. 6. sz. humorából)